

Brüsszel, 2018.3.14.
COM(2018) 134 final

2018/0060 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**az 575/2013/EU rendeletnek a nemteljesítő kitétségekre vonatkozó minimális
veszteségfedezet tekintetében történő módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2018) 73 final} - {SWD(2018) 74 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A javaslat az európai gazdasági és monetáris unió (GMU) megerősítésére irányuló munka fontos részét képezi. Egy integráltabb pénzügyi rendszer javítani fogja a GMU kedvezőtlen sokkhatásokkal szembeni ellenálló képességét azáltal, hogy könnyebbé teszi a határokon átnyúló magánszektorbeli kockázatmegosztást, és ezzel párhuzamosan mérsékli az állami kockázatmegosztás szükségességét is. E célkitűzések megvalósítása érdekében az EU-nak most ki kell teljesítenie a bankuniót és fel kell állítania a tőkepiaci unió összes építőkövét. A 2017. október 11-i bizottsági közlemény¹ felvázolja a bankunió kiteljesítésének lehetséges útját, a 2017. december 6-án a Bizottság által a GMU megerősítésére vonatkozóan meghatározott ütemterv² részeként a kockázatcsökkentés és a kockázatmegosztás párhuzamos előmozdítása révén.

A nemteljesítő hitelek és a nemteljesítő kiteltségek³ nagy állományának, valamint jövőbeli lehetséges felhalmozódásának kezelése fontos részét képezi az Unió arra irányuló erőfeszítéseinek, hogy tovább csökkentse a bankrendszerbeli kockázatokat és lehetővé tegye a bankok számára, hogy a vállalkozásoknak és a polgároknak történő hitelezésre összpontosítsanak. A Tanácsban folyamatban lévő megbeszélések megerősítik, hogy a vezetői ütemterv kiemelt prioritását képező bankunió kiteljesítéséhez elengedhetetlen a további előrelépés a nemteljesítő hitelek kezelése terén.

A nemteljesítő hitelek nagy állománya két fő csatornán keresztül fogja vissza a bankok teljesítményét. Először is, a nemteljesítő hitelek kisebb bevételt generálnak a bank számára mint a teljesítő hitelek, és így csökkentik a bank jövedelmezőségét, és a tőkét csökkentő veszteségeket okozhatnak. A legsúlyosabb esetekben ezek a hatások veszélyeztethetik a bank életképességét, amely adott esetben kihathat a pénzügyi stabilitásra is. Másodszor, a nemteljesítő hitelek jelentős részben lekötik a bankok emberi és pénzügyi erőforrásait. Ez visszafogja a bank hitelezési képességét, ami kihat a kis- és középvállalkozásoknak (kkv-k) nyújtható hitelekre is.

A kkv-kat különösen hátrányosan érinti a kisebb hitelkínálat, mivel sokkal nagyobb mértékben támaszkodnak a banki hitelezésre, mint a nagyvállalatok, és ez hatással van a gazdasági növekedésre és a munkahelyteremtésre is. A banki hitelezés gyakran túl költséges

---

¹ Közlemény az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Központi Banknak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a bankunió kiteljesítéséről, COM(2017) 592 final, 2017.10.11.

² A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak és az Európai Központi Banknak: Az európai gazdasági és monetáris unió kiteljesítése felé vezető további lépések ütemterve, COM(2017) 821 final, 2017.12.6.

³ A nemteljesítő kiteltségek magukban foglalják a nemteljesítő hiteleket, a nemteljesítő hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat és a nemteljesítő mérlegen kívüli tételeket. A nemteljesítő hitelek alkotják a nemteljesítő kiteltségek legnagyobb részét, és ez a kifejezés pars pro toto általánosan használatos. A nemteljesítő hitelek olyan hitelek, amelyeknél a hitelfeltevőnek nehézséget okoz a kamat- vagy tőketörlesztés esedékes kifizetése. Ha a fizetések 90 napon túl késedelmesek, vagy ha a hitelt úgy értékelik, hogy valószínűtlen a hitelfeltevő általi visszafizetése, akkor nemteljesítő hitelként kerül besorolásra.

és a kkv-nak nyújtott banki hitelezési volument súlyosan érintette a 2008-as pénzügyi válság. Ez akadályozza a kkv-k fejlődését és növekedését.

A nemteljesítő hitelek fejlett másodlagos piacai szintén a jól működő tőkepiaci unió építőkövei közé tartoznak⁴. A tőkepiaci unió létrehozására irányuló bizottsági prioritás mögött meghúzódó egyik fő célkitűzés az, hogy új finanszírozási források álljanak az uniós vállalkozások, mindenekelőtt a kkv-k és a dinamikusan növekvő innovatív vállalkozások rendelkezésére. Noha a tőkepiaci unió projektje az uniós vállalkozások nem banki finanszírozáshoz való hozzáféréseinek és a nem banki finanszírozás diverzifikálásának elősegítésére összpontosít, elismeri ugyanakkor a bankok által az uniós gazdaság finanszírozásában betöltött fontos szerepet. A tőkepiaci unióra irányuló munka egyik ágának ezért az a célja, hogy fokozza a bankok vállalkozásokra irányuló hitelezési kapacitását, többek között azon képességük megerősítése révén, hogy a hitelek fedezeteként nyújtott biztosítékokból visszanyerjék az érintett összegeket.

A nemteljesítő hitelek magas szintjét átfogó megközelítéssel kell kezelni. Jóllehet a nemteljesítő hitelek kezelése elsősorban a bankok és a tagállamok felelőssége⁵, tekintettel ugyanakkor az Unió és különösen az euróövezet bankrendszerének összekapcsoltságára, a nemteljesítő hitelek jelenlegi állománya csökkentésének, valamint a nemteljesítő hitelek jövőbeli túlzott felhalmozódása megelőzésének egyértelműen van uniós dimenziója is. Különösen a pénzügyi stabilitás és a gazdasági növekedés tekintetében az uniós gazdaság egészére jelentős potenciális tovagyrűző hatást gyakorolnak azok a tagállamok, amelyekben magas a nemteljesítő hitelek szintje.

A határozott és átfogó fellépés szükségességét az Ecofin Tanács által 2017. július 11-én jóváhagyott, „az európai nemteljesítő hitelek kezelésére vonatkozó cselekvési terv” elismerte. A cselekvési terv átfogó megközelítést határoz meg, amely egymást kiegészítő szakpolitikai intézkedések elegendőre összpontosít négy területen: i. bankfelügyelet és -szabályozás, ii. a szerkezetátalakítási, fizetéseképtelenségi és követelésbehajtási rendszerek reformja, iii. az értékcsökkenést elszenvedett eszközök másodlagos piacainak kialakítása, és iv. a bankrendszer szerkezetátalakításának támogatása. E területeken nemzeti, illetve indokolt esetben uniós szinten kell intézkedéseket hozni. Egyes intézkedések a hitelnyújtási folyamat során végrehajtott banki kockázatértékelésre gyakorolnak majd erősebb hatást, míg mások a nemteljesítő hitelek gyors felismerését és jobb kezelését segítik elő, további intézkedések pedig az ilyen nemteljesítő hitelek piaci értékét javítják. Az intézkedések kölcsönösen erősítik egymást és külön-külön végrehajtva nem lennének kellően hatékonyak.

Ez a javaslat a Bizottság által előterjesztett többi intézkedéssel együtt, valamint az egységes felügyeleti mechanizmus és az Európai Bankhatóság (EBH) által hozott intézkedések ezen erőfeszítés kiemelt részei. A Bizottság több egymást kiegészítő intézkedés kombinálásával segít a bankok számára ahhoz megfelelő környezetet teremteni, hogy kezeljék a mérlegeikben lévő nemteljesítő hiteleket, és csökkentsék a nemteljesítő hitelek jövőbeli felhalmozódásának kockázatát.

---

⁴ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: A tőkepiaci unió megvalósítása 2019-ig – itt az idő a végrehajtás felgyorsítására, COM(2018) 114.

⁵ Az európai szemeszter keretében az érintett tagállamok vonatkozásában a Bizottság következetesen foglalkozott ezzel a kérdéssel.

A bankoknak elegendő forrást kell majd félretenniük, ha új hitelek nemteljesítővé válnak, így megfelelő ösztönzés jön létre a nemteljesítő hitelek korai szakaszban történő kezelésére és a nemteljesítő hitelek túlzott mértékű felhalmozódásának elkerülésére.

Ha a hitelek nemteljesítővé válnak, a fedezett hitelekre vonatkozó hatékonyabb végrehajtási mechanizmusok lehetővé teszik a bankok számára a nemteljesítő hitelek kezelését, az adósok megfelelő biztosítékaira figyelemmel.

Ha a nemteljesítő hitelek állománya mégis túl nagyra válna – amint az jelenleg fennáll bizonyos bankok és bizonyos tagállamok esetében –, a bankok képesek lesznek azokat hatékony, versenyképes és átlátható másodlagos piacokon más szereplőknek értékesíteni. A felügyeleti hatóságok ebben segíteni fogják őket, a tőkekövetelmény-irányelv⁶ keretében meglévő, úgynevezett 2. pillér szerinti bankspecifikus hatásköreik alapján. Amennyiben a nemteljesítő hitelek jelentős és széles körű problémává válnak, a tagállamok nemzeti eszközkezelő társaságokat hozhatnak létre vagy egyéb intézkedéseket vezethetnek be az állami támogatásokra és a bankszanálásra vonatkozó jelenlegi szabályok keretében.

Ez a javaslat jogszabályban foglalt prudenciális óvintézkedésről rendelkezik a bankok mérlegében elegendő veszteségfedezet nélküli nemteljesítő hitelek túlzott mértékű jövőbeli felhalmozódása ellen. Ez az intézkedés kiegészít számos más, a „Második jelentés az európai nemteljesítő hitelek csökkentése terén elért eredményekről” című bizottsági közleménynek⁷ megfelelően ma előterjesztett intézkedést. A Bizottság annak érdekében, hogy segítse a bankokat a nemteljesítő hitelek jobb kezelésében, egy külön javaslatot nyújt be, amely i. fokozza a biztosítékkal rendelkező hitelezők védelmét azáltal, hogy az üzleti hitelfelvevőknek nyújtott biztosított hitelek bíróságon kívüli hatékonyabb behajtási módszereinek alkalmazását teszi lehetővé, és ii. a nemteljesítő hitelek másodlagos piacainak továbbfejlesztése érdekében megszünteti a harmadik felek általi hitelgondozás és a hitelátruházás indokolatlan akadályait. A tagállamok emellett iránymutatást kapnak arra vonatkozóan, hogy adott esetben hogyan hozhatják létre a hatályos uniós banki és állami támogatási szabályoknak teljes mértékben megfelelő nemzeti eszközkezelő társaságokat. Az eszközkezelő társaságokra vonatkozó tervezet gyakorlati ajánlásokat tesz az eszközkezelő társaságok nemzeti szintű kialakítására és felállítására vonatkozóan, a tagállamok korábbi tapasztalataiból származó bevált gyakorlatok alapján⁸.

Ezek a kezdeményezések egymást kölcsönösen erősítik. A jogszabályban foglalt prudenciális óvintézkedés biztosítja, hogy a jövőbeli nemteljesítő hiteleken keletkezett veszteségek megfelelően fedezettek legyenek, ami megkönnyíti szanálásukat vagy értékesítésüket. Az eszközkezelő társaságokra vonatkozó tervezet segít a tagállamoknak bankjaik szerkezetátalakításában, amennyiben nemteljesítő hiteleket kezelő eszközkezelő társaságokat kívánnak létrehozni. Ezeket a hatásokat kiegészíti a nemteljesítő hitelek másodlagos piacainak további fejlesztése terén való előrehaladás, mivel e piacok versenyképesebbé tennék a nemteljesítő hitelek iránti keresletet és növelnék azok piaci értékét. Emellett a biztosítékérték visszanyerésének gyors mechanizmusaként a gyorsított biztosítékértékesítés csökkenti a nemteljesítő hitelek szanálásának költségeit.

---

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.), HL L 176., 338. o.

⁷ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Központi Banknak: Második jelentés az európai nemteljesítő hitelek csökkentése terén elért eredményekről, COM-szám beillesztendő, amint rendelkezésre áll.

⁸ SWD-szám beillesztendő, amint rendelkezésre áll.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A nemteljesítő kitétségekre vonatkozó rendelkezéseknek összhangban kell lenniük az alkalmazandó számviteli szabályozással. Az új IFRS 9 nemzetközi pénzügyi beszámolási standard, amely 2018. január 1. óta alkalmazandó az EU-ban, várhatóan segít kezelni a késedelmes és elégtelen céltartalékok kérdését, mivel a „várható veszteség” alapján működik. Az új standard azonban csak korlátozott módosításokat vezet be a nemteljesítővé vált pénzügyi eszközök tekintetében. Továbbá a számviteli standardok, beleértve az IFRS 9 standardot, a hitelezési veszteségekre képzett céltartalékok meghatározására vonatkozóan inkább általános elveket és megközelítéseket állapítanak meg részletes szabályok helyett. Az alkalmazásukra vonatkozóan rendelkezésre álló útmutatás ellenére a számviteli standardok általában mérlegelési jogkört adnak a teljesítő és nemteljesítő kitétségeken keletkezett várható hitelezési veszteségek meghatározása tekintetében, többek között a biztosítékból vagy garanciából eredő becsült jövőbeni cash flow-k kapcsán, és következésképpen a céltartalékok szintjének meghatározása tekintetében is.

A tőkekövetelményekről szóló irányelvvel létrehozott prudenciális keret 2. pillére alapján az illetékes hatóságok (vagyis a felügyeltek) befolyásolhatják egy intézmény céltartalékolási politikáját és eseti alapon a szavatolótőke-számítás egyedi kiigazításait írhatják elő⁹. A 2. pillér szerinti intézkedéseket az illetékes hatóságok mérlegelése alapján és eseti alapon alkalmazzák, annak megállapítását követően, hogy az intézmény céltartalékolási politikája felügyeleti szempontból nem megfelelő vagy nem kellően prudens.

Következésképpen a hitelezési kitétségeken (beleértve a nemteljesítő kitétségeket) keletkezett veszteség mind a számviteli standardok, mind a prudenciális szabályozás hatálya alá tartozik. Azonban sem a számviteli, sem a prudenciális keret nem ír elő jelenleg olyan általános minimális kezelést, amely hatékonyan megakadályozná a nem kellően fedezett nemteljesítő kitétségek felhalmozódását.

A Tanács cselekvési tervében felszólította a Bizottságot, hogy „az újonnan kihelyezendő hitelekre vonatkozóan mérlegeljen a céltartalék esetlegesen alacsony szintjének kivédését szolgáló prudenciális intézkedéseket; ezek a jogszabályi óvintézkedések – a legmegfelelőbb kalibrálásnak a nemzetközi gyakorlattal összhangban elvégzett értékelését követően – jelenthetik például a nemteljesítő hitelek összegének a szavatolótőkéből való kötelező prudenciális levonását”.

Az elégtelen céltartalékkal ellátott nemteljesítő kitétségek nagyobb valószínűséggel maradnak a bankok mérlegében, amikor a bankok megkísérlik elkerülni vagy késleltetni a veszteség megjelenítését (kivárá megközelítés). A céltartalékok alacsony szintje és a veszteségátstrukturálás jelentős mértékben akadályozzák az adósságátalakítást és az eszközértékesítést, mivel a bankok a veszteség megjelenítésének elkerülése érdekében elhalaszthatják az átalakítást vagy a hitelállomány-leépítést. Megállapításra került, hogy a veszteségek megjelenítésének késedelme hozzájárul a csökkent hitelezéshez, mivel még nagyobb nyomás alá helyezi a bankokat, hogy stresszidőszakokban (vagyis akkor, amikor a veszteségek bekövetkeznek és a szabályozói szavatolótőke-követelmények a leginkább alkalmazandóak) növeljék a céltartalékokat.

---

⁹ A Bizottság az egységes felügyeleti mechanizmus működésének felülvizsgálatáról szóló jelentésében tisztázta e hatáskör alkalmazási körét, COM(2017) 591 final.

Az Ecofin Tanács kérésére reagálva a Bizottság célzott konzultációt és hatásvizsgálatot végzett, amelyek következtetése az volt, hogy a nemteljesítő kitétségek jövőbeli felhalmozódásának megelőzésére célszerű bevezetni az újonnan keletkezett, és később nemteljesítővé váló kitétségekre vonatkozó, jogszabályi óvintézkedésként működő minimális prudenciális kezelést. Az összes unióbeli intézményre közvetlenül alkalmazandó, tőkekövetelményekről szóló rendelet¹⁰ javasolt módosításai a szavatolótőkéből való, határidőhöz kötött prudens levonások formájában megteremtették az újonnan keletkezett, nemteljesítővé váló kitétségekre vonatkozó prudenciális óvintézkedés keretét. Ezen óvintézkedés célja:

- az elégtelenül fedezett nemteljesítő kitétségek magas szintjéből eredő pénzügyi stabilitási kockázatok csökkentése az ilyen, piaci stresszhelyzetben tovaryűrűzési potenciállal rendelkező nemteljesítő kitétségek felhalmozódásának vagy növekedésének elkerülése révén; valamint
- annak biztosítása, hogy az intézmények elegendő veszteségfedezettel rendelkezzenek a nemteljesítő kitétségek esetében, ezáltal védve jövedelmezőségüket, tőkéjüket és a finanszírozási költségeket stresszidőszakban. Ez pedig biztosítaná, hogy stabil, kevésbé prociklikus finanszírozás álljon a lakosság és a vállalkozások rendelkezésére.

Az óvintézkedés kiegészítené i. a számviteli standardok alkalmazását a nemteljesítő kitétségekre vonatkozó, hitelveszteségek fedezetére történő céltartalékképzés tekintetében, és ii. a meglévő 2. pillér szerinti felügyeleti hatáskörök alkalmazását, az illetékes hatóságok általi eseti értékelést követően.

Az intézményeknek tehát továbbra is meg kell jeleníteniük céltartalékaikat az értékelésükkel és alkalmazandó számviteli standardokkal összhangban. Ezek a céltartalékok az IFRS 9 miatti potenciális növeléssel együtt teljes mértékben figyelembevételre kerülnek a prudenciális óvintézkedés alkalmazásában. Amennyiben a céltartalékok és egyéb kiigazítások összege nem elegendő a nemteljesítő kitétségeken keletkezett veszteségek egy általános minimális szintig való fedezésére, akkor a prudenciális óvintézkedés alkalmazandó, és a különbözetet le kell vonni az elsődleges alapvető tőkeelemekből. Amennyiben az illetékes hatóságok eseti alapon meggyőződnek arról, hogy az e rendelet szerinti, a nemteljesítő kitétségekre vonatkozó prudenciális óvintézkedés alkalmazása ellenére egy adott intézmény nemteljesítő kitétségei nem kellően fedezettek, akkor igénybe vehetik a 2. pillér szerinti felügyeleti hatásköreiket.

A prudenciális keret következetességének biztosítása céljából a javasolt 1. pillér szerinti kezelés a felügyeleti adatszolgáltatás céljára már használatos fogalommeghatározásokon és koncepciókon alapul. A nemteljesítő kitétségek e módosítással bevezetett koncepciója – például az átstrukturálással kapcsolatos kritériumok – összhangban van a 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletben¹¹ lévővel, amelyet már általánosan alkalmaznak felügyeleti adatszolgáltatási célokra.

---

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról, HL L 176., 2013.6.27., 1. o.

¹¹ A Bizottság 680/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. április 16.) az intézmények 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti felügyeleti adatszolgáltatása tekintetében végrehajtás-technikai standardok megállapításáról (HL L 191., 2014.6.28., 1. o.).

Ahol a következetesség érdekében szükséges, a javaslat módosítja a tőkekövetelményekről szóló rendelet vonatkozó rendelkezéseit is.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Több mint öt évvel azt követően, hogy az európai állam- és kormányfők megállapodtak a bankunió létrehozásáról, létrejött két pillére – az egységes felügyelet és a szanálás –, amelyek az EU-beli összes intézményre vonatkozó egységes szabálykönyv nyújtotta szilárd alapon nyugszanak. A jelentős haladás ellenére további lépésekre van szükség a bankunió kiteljesítéséhez, beleértve az egységes betétbiztosítási rendszer létrehozását, amelyet a 2017. októberi közlemény és a 2017. decemberi ütemterv előíranyzott.

A Bizottság által 2016. novemberben javasolt átfogó reformcsomagon (bankreform-csomag) túlmenően a javasolt prudenciális óvintézkedés egyike a bankszektor ellenálló képességének erősítéséhez szükséges kockázatcsökkentő intézkedéseknek, az európai betétbiztosítási rendszer szakaszos bevezetése mellett. Ezek az intézkedések ugyanakkor arra is irányulnak, hogy folyamatosan rendelkezésre álljon egy valamennyi EU-beli intézményre vonatkozó egységes szabálykönyv, függetlenül attól, hogy az adott intézmény a bankunió tagja-e vagy sem. E kezdeményezés fent ismertetett átfogó célkitűzései teljes mértékben következetesek és összhangban állnak az olyan alapvető uniós célkitűzésekkel, mint a pénzügyi stabilitás előmozdítása, az adófizetői támogatás valószínűségének és mértékének csökkentése valamely intézmény szanálása esetén, továbbá a gazdaság harmonikus és fenntartható finanszírozásához való hozzájárulás, ami elősegíti a magas szintű versenyképességet és fogyasztóvédelmet.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

A javasolt módosítások jogalapja ugyanaz, mint a módosítandó jogalkotási aktusé, vagyis az EUMSZ 114. cikke.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

A jelenlegi uniós prudenciális keret nem rendelkezik a nemteljesítő kitettségek harmonizált prudenciális kezeléséről. Ennek következtében a nemteljesítő kitettségek tényleges veszteségfedezete eltérő lehet a különböző joghatóságokban lévő bankok között, még ha ugyanaz is a mögöttes kockázatuk. Ez korlátozhatja a tőkemegfelelési mutató országok közötti összehasonlíthatóságát és aláássa megbízhatóságukat. Az ugyanolyan kockázati profillal és ugyanazon pénzzemmel rendelkező bankok eltérő finanszírozási feltételekkel szembesülnek attól függően, hogy az Unióban hol helyezkednek el. Ez további pénzügyi fragmentációt teremt, amely akadályozza a belső piac egyik legfontosabb előnyének, azaz a határokon átnyúló diverzifikációnak és gazdasági kockázatmentességnek az érvényesülését.

A tagállamoknak azonban csak korlátozott lehetőségük van általánosan alkalmazandó és jogilag kötelező céltartalékolási követelmények bevezetésére. Az IFRS-ek meghatározása például a Nemzetközi Számviteli Standard Testület (IASB) feladata. A prudenciális kezelés tekintetében az intézményekre közvetlenül alkalmazandó minimumkövetelmények (többek között a nemteljesítő kitettségekre vonatkozóak, például a szavatolótőkéből való levonások) a teljes belső piacon maximális harmonizáció alá tartoznak.

Az EU-beli intézmények felügyeletéért felelős illetékes hatóságok a keret 2. pillére alapján eseti alapon befolyásolhatják az intézmények céltartalékolási politikáját és előírhatják a szavatolótőke egyedi kiigazítását, az adott intézmény sajátos helyzetének figyelembevételével. Mindazonáltal nem írhatnak elő a tagállamokra és az intézményekre

kiterjedő harmonizált (minimális) kezelést, és nem tudják szisztematikusan és uniós alapon kezelni a nemteljesítő kitétségekre képzett céltartalékok potenciálisan alacsony szintjét.

A javasolt intézkedések célja a hatályos uniós jogszabályok kiegészítése; ez legjobban uniós szinten érhető el, nem különböző nemzeti vagy felügyeleti intézkedésekkel. Az uniós szintű jogalkotási intézkedés harmonizált kezelést eredményez, amely minden uniós székhelyű intézménytől megköveteli, hogy egy általános prudenciális minimumszinten gondoskodjanak az újonnan keletkeztetett, majd nemteljesítővé váló kitétségeken keletkező veszteségekről. Ez a prudenciális óvintézkedés automatikusan, az egész EU-ra kiterjedően megfékezne a kielégítő veszteségfedezet nélküli jövőbeli nemteljesítő kitétségek felhalmozódását, és így megerősítené a bankok pénzügyi stabilitását és hitelnyújtási képességét. Az uniós szintű intézkedés csökkenti az Unión belüli potenciális tovagyrúzó hatásokat. Emellett segít erősíteni a belső piacon a kockázatsökkentést és az egyenlő versenyfeltételeket azáltal, hogy a nemteljesítő kitétségek prudenciális kezelése szempontjából minden bankot egyenlő helyzetbe hoz, csökkentve a banki gyakorlatok szükségtelen eltéréseit, növelve az összehasonlíthatóságot, elősegítve a piaci fegyelmet és előmozdítva a piaci bizalmat.

- **Arányosság**

Az arányosság kérdése szerves részét képezte a javaslatot kísérő hatásvizsgálatnak. Az adminisztratív és megfelelési költségek minimalizálása, ugyanakkor az egész Unióra kiterjedően egységes kezelés biztosítása érdekében nemcsak az összes javasolt alternatíva került egyedileg értékelésre az arányossági cél alapján, hanem elemzésre került a hatályos szabályok esetében az arányosság hiánya is.

A javaslat a nemteljesítő kitétségek prudenciális célú harmonizált kezelését határozza meg annak biztosítása érdekében, hogy az Unióban minden intézmény rendelkezzen a nemteljesítő kitétségekhez kapcsolódó kockázatok minimális szintű fedezetével. Az alkalmazandó fedezeti minimumkövetelmények figyelembe veszik, hogy a kitétség mennyi ideje kapott nemteljesítő besorolást, megkülönböztetik a fedezetlen és fedezett nemteljesítő kitétségeket, valamint azokat a nemteljesítő kitétségeket, amelyek esetében a kötelezett 90 napon túl késedelmes, és az egyéb nemteljesítő kitétségeket. A javasolt kezelés ezért arányban áll a nemteljesítő kitétségek különböző kockázati jellemzőivel, és ugyanakkor viszonylag egyszerű megközelítéssel szolgál, amelyet könnyen lehet átfogóan alkalmazni. Az egyenlő versenyfeltételek biztosításának, a szabályozási összetettség csökkentésének és az indokolatlan megfelelési költségek elkerülésének (különösen határokon átnyúló tevékenységek esetében), az uniós piac integrációja további előmozdításának és a szabályozási arbitrázs lehetőségei megszüntetéséhez való hozzájárulásnak a legarányosabb eszköze a szavatolótőke-követelményekre vonatkozó hatályos uniós szabályok módosítása.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A javaslat az intézkedéseknek az 575/2013/EU rendelet módosítása révén történő végrehajtását irányozza elő, mivel azok az említett rendelet hatályos, mindenképp a szavatolótőke-számításra vonatkozó rendelkezéseire utalnak vagy azokat fejlesztik tovább.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A Bizottság célzott konzultációt folytatott 2017. novemberben annak felmérésére, hogy célszerű-e prudenciális óvintézkedést bevezetni a nemteljesítő kitétségeket érintő elégtelen céltartalékképzés kezelésére.

A cél a magán- és közszférabeli érdekelt prudenciális óvintézkedés megvalósíthatóságára, annak lehetséges kialakítására és nem kívánt következményeire vonatkozó véleményének összegyűjtése volt. A kérdések a konzultációt követő hatásvizsgálatban elemzett mindhárom szakpolitikai alternatívára kiterjedtek.

A konzultáció minden érdekelt fél számára nyitott volt. A legtöbb válasz bankoktól vagy bankszövetségektől érkezett, és néhány a felügyeleti hatóságoktól. Összesen 38 hozzászólás érkezett: 29 magánszférabeli érdekelttől (köztük egy magánszemélytől), és 9 a közszférabeli érdekelttől. A legtöbb válasz olyan tagállamokból érkezett, amelyekben a legmagasabb a nemteljesítő kitétségek aránya.

A prudenciális óvintézkedés kialakítása tekintetében a legtöbb érdekelt a progresszív levonást részesítette előnyben, azon az alapon, hogy jobban figyelembe veszi a hitelek értékének korai szakaszban való megtérülését. A javaslat ezt az alternatívát követi. Néhányan mellett érveltek, hogy meg kell különböztetni azon nemteljesítő kitétségeket, amelyek esetében a kötelezett még fizeti a kötelezettségeit, azon nemteljesítő kitétségektől, amelyek esetében a kötelezett fizetésképtelen. Ezt figyelembe vette a javaslat.

A hatásvizsgálat 2. melléklete összefoglalja a konzultációra kapott válaszokat.

- **Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása**

A Bizottság kérte az Európai Bankhatóság (EBH) véleményét, amely szűkös időkereten belül válaszolt a lehetséges prudenciális óvintézkedés hatásaira vonatkozó tanácsadási felhívásra. Az EBH becsléseit a hatásvizsgálat tartalmazza.

- **Hatásvizsgálat**

A hatásvizsgálatot¹² a Szabályozói Ellenőrzési Testület megvitatta és 2018. január 17-én fenntartások nélkül jóváhagyta¹³. A javaslatot hatásvizsgálat kíséri, és azzal konzisztens.

A hatásvizsgálat ismerteti az alapforgatókönyvet és összehasonlítja a prudenciális óvintézkedés bevezetésére vonatkozó három lehetséges alternatívával, az összes releváns feltételezést figyelembe véve. Az alapforgatókönyv figyelembe veszi a nemteljesítő kitétségekre vonatkozó céltartalékképzés jelenlegi helyzetét, azaz az IFRS 9 standarddal összhangban új szabályok alkalmazását, és az illetékes hatóságoknak a nemteljesítő kitétségekre vonatkozó céltartalékképzés emelésére irányuló meglévő felügyeleti hatásköreit. Az elégtelen céltartalékképzés esetén a szavatolótőkéből való prudenciális levonásra két lehetőséget dolgoztak ki, az egyik az időszak végi megközelítést, a másik a fokozatos

---

¹² Illessze be a hatásvizsgálatra mutató linket.

¹³ Illessze be a pozitív véleményre mutató linket.

megközelítést alkalmazza (amely lehet lineáris vagy progresszív). A harmadik kidolgozott lehetőség a fedezett nemteljesítő kivettségekre vonatkozó haircut-megközelítés, amely esetében a nemteljesítő kivettség fedezésére használt hitelkockázati fedezet konkrét típusát figyelembe vennék az óvintézkedés számítása során. A hatásvizsgálatbeli elemzés nyomán az előnyben részesített alternatíva a progresszív pályát követő fokozatos levonási megközelítés. Az időszak végi megközelítéssel szemben ezzel elkerülhetők a hirtelen kilengések. Ez az alternatíva nagyobb lehetőséget ad a bankoknak a hitelkockázati fedezet érvényesítésére vagy a hitel visszanyerésére az első néhány évben, szemben a lineáris pályát követő levonással. Végezetül kevésbé tekinthető összetettnek és működési szempontból megterhelőnek, mint a haircut-megközelítésen alapuló alternatíva.

Amint az a hatásvizsgálatból kiderül, az elégtelen céltartalékkal fedezett nemteljesítő kivettségekre vonatkozó prudenciális óvintézkedés bevezetése miatt várható költségek kezelhetőnek tekinthetők. Az EBH becslései szerint az uniós bankok medián CET1-mutatójának egy (a tervezetthez hasonló) prudenciális óvintézkedés miatti kumulatív csökkenése megközelítőleg 138 bázispontot tesz ki húsz év után. Ez az eredmény azonban még mindig a javasolt intézkedés potenciális hatásának felső határát jelenti, mivel az alapul szolgáló feltételezések meglehetősen konzervatívak (lásd a hatásvizsgálatot), és nem veszik figyelembe az olyan egyedi esetekben alkalmazandó finomabb kalibrálás hatásait, amikor a nemteljesítő kivettségeknél a teljesítés nem valószínű.

A hatásvizsgálati jelentés a Szabályozói Ellenőrzési Testület véleményében szereplő ajánlásokkal összhangban kismértékben módosításra került. A nemteljesítő kivettségekről szóló három jelentés közös bevezetése kibővült, hogy jobban magyarázza a három jelentés közötti szinergiát. Az uniós szintű fellépés szükségességének további indokolásával egészült ki, a jelentés pedig úgy módosult, hogy jobban tükrözze a hatályos intézkedések, például az IFRS 9 és a 2. pillér szerinti hatáskörök hatását. Az EBH frissített becslései beillesztésre kerültek, az eredmények és a felhasznált feltételezések kidolgozottabb magyarázatával együtt. Végül sor került a számszerűsítő táblázatoknak a frissített becslésekkel összhangban lévő kiigazítására, az előnyben részesített alternatíva makrogazdasági hatásai számszerűsítésének megerősítése céljából is.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Ez a kezdeményezés egy új eszközt vezet be (a nemteljesítő kivettségek kapcsán felmerült/várható veszteségekre vonatkozó fedezeti minimumkövetelmények), amely a hatályos jogi szabályozást egészíti ki új prudenciális kezelés bevezetésével és a meglévő fogalmak integrálásával. Javítja a hatályos jogi szabályozás hatékonyságát azáltal, hogy az egész Unióban biztosítja a fedezeti szabályok standardizált minimális szintjét. Ki kell emelni, hogy a nemteljesítő kivettségekkel kapcsolatos egyéb jelenlegi és múltbeli kezdeményezések a nemteljesítő kivettségek szintjére is hatással vannak, ezért nehéz egymástól elkülöníteni az egyes intézkedésekhez köthető hatékonyságnövekedést (a részletekkel kapcsolatban lásd a hatásvizsgálat 3. mellékletét).

Az elégtelen céltartalékkal fedezett nemteljesítő kivettségekre vonatkozó prudenciális óvintézkedés azáltal, hogy a nemteljesítő kivettségek időben és hatékonyabban történő kezelése révén erősíti a bankok mérlegét, hozzájárul a stabilabb jövőbeli hitelkínálathoz. A pozitív hatás különösen a kkv-k számára lesz előnyös, amelyek a nagyvállalatokhoz képest jobban függenek a banki hitelezéstől.

- **Alapjogok**

Az EU elkötelezett az alapjogok magas szintű védelme iránt és számos emberi jogi egyezmény aláírója. Ebben az összefüggésben a javaslat tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert alapelveket, mindenekelőtt a vállalkozás szabadságát, a tulajdonhoz való jogot, a tisztességes eljáráshoz való jogot, a személyes adatok védelmét és a fogyasztóvédelmet.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincsenek az EU költségvetését érintő vonzatai.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Mivel a javaslat a tőkekövetelményekről szóló rendeletben meghatározott szavatolótőke-számításba vezet be módosításokat, értékelésére az említett rendelet nyomon követése részeként kerül sor.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A nemteljesítő kitettség fogalmának meghatározása – javasolt 47a. cikk:

A prudenciális óvintézkedés céljából a tőkekövetelményekről szóló rendelet kiegészül a nemteljesítő kitettség fogalom meghatározásával. A fogalom meghatározás alapja a nemteljesítő kitettségnek a 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletben lévő koncepciója, amelyet már általánosan alkalmaznak felügyeleti adatszolgáltatási célokra. Ez a fogalom meghatározás magában foglalja többek között a hitelkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítása céljára meghatározottak szerinti nemteljesítő kitettségeket, és az alkalmazandó számviteli szabályozás szerinti értékvesztett kitettségeket. Továbbá a 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelettel összhangban a javasolt módosítások szigorú kritériumokat vezetnek be egy kitettség nemteljesítőként való kezelése megszüntetésének feltételeire vonatkozóan, valamint az újrafinanszírozás és más átstrukturálási intézkedések szabályozási következményeire vonatkozóan.

A prudenciális óvintézkedés általános elve – a javasolt 36. cikk (1) bekezdés m) pont és 47c. cikk:

A prudenciális óvintézkedés két fő elemből áll: i. az intézmények számára előírt követelmény, miszerint az újonnan keletkeztetett hitelek kapcsán felmerült és várható veszteségeket egy általános minimumszintig fedezniük kell, amint az ilyen hitelek nemteljesítővé válnak („fedezeti minimumkövetelmény”), és ii. ha nem teljesül a fedezeti minimumkövetelmény, le kell vonni az elsődleges alapvető tőkeelemekből a tényleges fedezet szintje és a minimális fedezet közötti különbséget.

A fedezeti minimumkövetelmény fokozatosan növekszik attól függően, hogy a kitettség mennyi ideje kapott nemteljesítő besorolást. A kitettség nemteljesítőként való besorolását követő első években kisebb a fedezeti minimumkövetelmény éves növekedése. A fokozatos növekedés azt tükrözi, hogy minél hosszabb ideje nemteljesítő egy kitettség, annál kisebb a valószínűsége az esedékes összegek behajtásának.

A fedezeti minimumkövetelményeknek való megfelelés céljából a következő tételek elismerhetők:

a) az alkalmazandó számviteli szabályok keretében elismert céltartalékok (hitelkockázati kiigazítások), vagyis a hitelkockázati veszteségek fedezetére képzett egyedi és általános céltartalékok összege, amely az alkalmazandó számviteli szabályozásnak megfelelően szerepel az intézmény pénzügyi kimutatásaiban;

b) a valós értéken értékelt eszközök kiegészítő értékelési korrekciója;

c) egyéb szavatolótőke-csökkentések; például az intézményeknek lehetőségük van arra, hogy a rendelet által előírtnál nagyobb levonást alkalmazzanak a szavatolótőkéjükre; valamint

d) a kockázattal súlyozott eszközöket a belső minősítésen alapuló módszerrel számító intézmények esetében a szavatolótőkéből már levont, a szabályozói várható veszteségekhez viszonyított hiány.

Csak akkor alkalmazandó a prudenciális óvintézkedés, ha az a)–d) pontban felsorolt összegek együttesen nem elegendőek az alkalmazandó fedezeti minimumkövetelmény teljesítéséhez. A levonás biztosítaná, hogy a nemteljesítő kitétségekhez kapcsolódó kockázatok így vagy úgy megfelelően tükröződjének az intézmények CET1 tőkemegfelelési mutatójában.

A fedezetlen és fedezett nemteljesítő kitétségek megkülönböztetése – 47c. cikk (2) és (3) bekezdés:

Különböző fedezeti követelmények alkalmazandók attól függően, hogy a nemteljesítő kitétség besorolása „fedezetlen” vagy „fedezett”. Azt a nemteljesítő kitétséget, vagy a nemteljesítő kitétség azon részét, amely a tőkekövetelmény-rendelet meghatározása szerinti elismert hitelkockázati fedezettel fedezett, *fedezettnek* kell tekinteni. Másrészt, azt a nemteljesítő kitétséget, vagy a nemteljesítő kitétség azon részét, amelyet nem fedez elismert hitelkockázati fedezet, *fedezetlennek* kell besorolni. A biztosítékkal csak részben fedezett hitel biztosítékkal fedezett részét fedezettnek, a biztosítékkal nem fedezett részét fedezetlennek kell tekinteni.

Elvben a nemteljesítő fedezetlen hitelkockázati kitétségeket és a biztosítékkal fedezett nemteljesítő hitelkockázati kitétségeket ugyanúgy lehetne kezelni. Kockázat tekintetében azonban a két kitétségtípus eltérő jellemzőkkel bír. A fedezett nemteljesítő kitétségek általában kevesebb kockázattal járnak az intézmény számára, mint a fedezetlen nemteljesítő kitétségek, mivel a hitelt fedező hitelkockázati fedezet egy eszközre vonatkozó vagy egy harmadik féllel szembeni egyedi követelést biztosít a hitelező számára anélkül, hogy csökkentené a nemteljesítő hitelfelvevővel szembeni általános követelését. Ezzel szemben az intézménynek abban az esetben, ha egy fedezetlen hitel nemteljesítővé válik, jellemzően nincs más életképes megoldási lehetősége, mint az átstrukturálás. A visszanyerési arány átlagban jelentősen magasabb a fedezett, mint a fedezetlen nemteljesítő kitétségek esetében. Mindazonáltal a hitelkockázati fedezet végrehajtása és adott esetben a biztosíték érvényesítése több időt vesz igénybe. A fedezetlen nemteljesítő kitétségek ezért a hitelező bank általi nagyobb és jobban időzített minimális veszteségfedezést követelnek meg, mint a fedezett nemteljesítő kitétségek. Mindazonáltal a hitelkockázati fedezet nem tekinthető többé hatékonynak, miután bizonyos számú év eltelt sikeres végrehajtás (vagyis a biztosíték/garancia érvényesítése) nélkül. Ilyen esetben a fedezett nemteljesítő kitétség kitétségértékének teljes fedezése is szükségessé válik. A fedezett nemteljesítő kitétségek időben történő szanálását várhatóan idővel megkönnyítik a több tagállamban is zajló, a

fizetéképtelenségi rendszerek reformjára irányuló erőfeszítések, valamint a bíróságon kívüli gyorsított biztosítékérvényesítési eljárások igénybevétele, amelyeket az ezzel a javaslattal egy napon elfogadott, a hitelgondozókról, a hitelfelvásárlókról és a biztosítékok érvényesítéséről szóló irányelvre vonatkozó bizottsági javaslat irányoz elő. A bíróságon kívüli érvényesítési eljárásokat alkalmazó bankok hajlamosabbak korábban és nagyobb arányban átstrukturálni, behajtani vagy elidegeníteni nemteljesítő kitettségeiket. Esetükben kevésbé szükséges növelni a nemteljesítő kitettségeik veszteségfedezetét.

Azon kitettségek, amelyek esetében a kötelezett 90 napon túl késedelmes és a többi kitettség megkülönböztetése – 47c. cikk (2) és (3) bekezdés:

A nemteljesítő kitettség fogalma magában foglalja azokat az eseteket, amikor a kötelezett annak ellenére tekintik úgy, hogy nem valószínű, hogy fizet, hogy még fizeti a törlesztőrészleteit. Mivel az intézmény még teljes kifizetéseket kap a kötelezettől túlzott késedelem nélkül, a hitelkockázat általánosságban várhatóan alacsonyabb, mint azon kitettségek esetében, amelyeknél a kötelezett 90 napon túl késedelmes, ezért ezen esetekben indokolt kevésbé szigorú ütemezést alkalmazni. Konkrétan a nemteljesítő kitettségeket a meghatározott időszak után (vagyis a fedezetlen nemteljesítő kitettségek esetében két év után, a fedezettégek esetében nyolc év után) a kitettségérték 80 %-áig kell fedezni. Ezzel ellentétben az intézménnyel szembeni bármely lényeges hitelkötelezettség kapcsán 90 napon túli késedelemben lévő kötelezett esetében a meghatározott időszak után teljes fedezeti szintet kell előírni.

A múltbéli hitelekre vonatkozó eltérés – 469a. cikk

A prudenciális óvintézkedés csak a 2018. március 14. után keletkeztetett kitettségekre alkalmazandó, mivel e dátum után válik kellően egyértelművé, hogy az új szabályt hogyan kell alkalmazni. Ezen eltérés kijátszásának elkerülése érdekében újonnan keletkeztetett kitettségként kell kezelni a javaslat elfogadása előtt keletkeztetett olyan kitettségeket, amelyeket az intézmény később úgy módosít, hogy kitettségértékük megnövekszik. Ezzel szemben az e javaslat elfogadásának időpontja előtt keletkeztetett kitettségeket az abban az időpontban hatályban lévő szabályok szerint kell kezelni, akkor is, ha refinanszírozásukra került sor vagy más átstrukturálási intézkedéssel érintettek.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE**az 575/2013/EU rendeletnek a nemteljesítő kitétségekre vonatkozó minimális veszteségfedezet tekintetében történő módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére¹⁴,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁵,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A nemteljesítő kitétségek problémáját kezelő átfogó stratégia létrehozása kiemelt fontosságú az Unió számára. Jóllehet a nemteljesítő kitétségek kezelése elsősorban a bankok és a tagállamok felelőssége, a nemteljesítő kitétségek jelenlegi állománya csökkentésének, valamint a nemteljesítő kitétségek jövőbeli túlzott felhalmozódása megelőzésének egyértelműen van uniós dimenziója is. Tekintettel a banki és pénzügyi rendszerek összekapcsoltságára az egész Unióban, ahol a bankok több joghatóságban és tagállamban működnek, a gazdasági növekedés és a pénzügyi stabilitás szempontjából egyaránt jelentős a tagállamokat és az Unió egészét érintő továbbgyűrűző hatások potenciálja.
- (2) Egy integrált pénzügyi rendszer javítani fogja az európai monetáris unió kedvezőtlen sokkhatásokkal szembeni ellenálló képességét azáltal, hogy könnyebbé teszi a határokon átnyúló magánszektorbeli kockázatmegosztást, és ezzel párhuzamosan mérsékli az állami kockázatmegosztás szükségességét is. E célkitűzések megvalósítása érdekében az Uniónak ki kell teljesítenie a bankuniót és tovább kell dolgoznia a tőkepiaci unió kialakításán. A nemteljesítő kitétségek nagy állományainak és esetleges jövőbeli felhalmozódásának kezelése elengedhetetlen a bankunió kitéljesítéséhez, és alapvető a bankszektorbeli verseny biztosítása, a pénzügyi stabilitás megőrzése és a hitelnyújtás ösztönzése szempontjából is, az Unión belüli munkahelyteremtés és növekedés érdekében.

---

¹⁴ HL C [...], [...], [...] o.

¹⁵ HL C... ,...o.

- (3) A Tanács az európai nemteljesítő hitelek kezeléséről szóló, 2017. júliusi cselekvési tervében felszólította a különböző intézményeket, hogy hozzanak megfelelő intézkedéseket az unióbeli nemteljesítő kitétségek nagy számának további kezelésére. A cselekvési terv átfogó megközelítést határoz meg, amely egymást kiegészítő szakpolitikai intézkedések elegendőre összpontosít négy területen: i. bankfelügyelet és szabályozás; ii. a szerkezetátalakítási, fizetéseképtelenségi és követelésbehajtási keretek reformja; iii. az értékcsökkenést elszenvedett eszközök másodlagos piacainak kialakítása; iv. a bankrendszer szerkezetátalakításának támogatása. E területeken nemzeti, illetve indokolt esetben uniós szinten kell intézkedéseket hozni. A Bizottság hasonló szándékot jelentett be a bankunió kiteljesítéséről szóló, 2017. október 11-i közleményében¹⁶, amely az Unión belüli nemteljesítő hitelek magas arányának kezelésére vonatkozó átfogó csomag kidolgozására szólít fel.
- (4) A 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁷ a 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel¹⁸ együtt alkotja az intézményekre vonatkozó prudenciális szabályokra irányadó jogi keretet. Az 575/2013/EU rendelet többek között az intézményekre közvetlenül alkalmazandó, a szavatolótőkékük kiszámítására vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz. Az 575/2013/EU rendelet meglévő, szavatolótőkével kapcsolatos prudenciális szabályait ezért ki kell egészíteni olyan rendelkezésekkel, amelyek a szavatolótőkéből való levonást írják elő, ha a nemteljesítő kitétségeket nem fedezik kellőképpen céltartalékok vagy egyéb kiigazítások. Ezáltal ténylegesen létrejönne egy, a nemteljesítő kitétségekre vonatkozó prudenciális óvintézkedés, amely minden uniós intézményre egységesen alkalmazandó.
- (5) A prudenciális óvintézkedés nem akadályozhatja meg az illetékes hatóságokat felügyeleti hatásköreik 2013/36/EU irányelvvel összhangban történő gyakorlásában. Amennyiben az illetékes hatóságok eseti alapon meggyőződnek arról, hogy az ebben a rendeletben a nemteljesítő kitétségekre vonatkozóan létrehozott prudenciális óvintézkedés alkalmazása ellenére egy adott intézmény nemteljesítő kitétségei nem kellően fedezettek, akkor igénybe vehetik a 2013/36/EU irányelvben előírányzott felügyeleti hatásköröket, beleértve az említett irányelv 104. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett hatáskört.
- (6) Az óvintézkedés alkalmazása céljából indokolt a nemteljesítő kitétségek besorolására vonatkozó egyértelmű feltételeket bevezetni az 575/2013/EU rendeletben. Mivel a 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet a felügyeleti adatszolgáltatás céljára már meghatároz a nemteljesítő kitétségekre vonatkozó kritériumokat, indokolt, hogy a nemteljesítő kitétségek besorolása erre a meglévő keretre épüljön. A 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet a hitelkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítása céljára meghatározott nemteljesítő kitétségeket, és az alkalmazandó számviteli szabályozás szerinti értékvesztett kitétségeket említ. Mivel

---

¹⁶ COM(2017) 592 final, 2017. október 11.

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról, HL L 176., 2013.6.27., 1. o.

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.), HL L 191., 2014.6.28., 1. o.

az átstrukturálás befolyásolhatja, hogy egy kitettség nemteljesítőként kerül-e besorolásra, a besorolási kritériumok az átstrukturálás hatására vonatkozó világos kritériumokkal egészülnek ki. Az átstrukturálásnak különböző indokai és következményei lehetnek, célszerű ezért előírni, hogy egy nemteljesítő kitettség átstrukturálása ne szüntesse meg az adott kitettség nemteljesítőként való besorolását, kivéve, ha bizonyos szigorú megszüntetési kritériumok teljesülnek.

- (7) Minél tovább volt egy kitettség nemteljesítő, annál kisebb a valószínűsége, hogy az értéke megtérül. Ezért indokolt, hogy az a kitettséghányad, amelyet céltartalékokkal, egyéb kiigazításokkal vagy levonásokkal kell fedezni, egy előre meghatározott ütemezés alapján idővel növekedjen.
- (8) A fedezett nemteljesítő kitettségek általában kevesebb kockázattal járnak, mint a fedezetlen nemteljesítő kitettségek, mivel a hitel biztosítékaul szolgáló hitelkockázati fedezet egy eszközre vonatkozó vagy egy harmadik féllel szembeni egyedi követelést biztosít az intézmény számára az intézmény nemteljesítő hitelfelvevővel szembeni általános követelése mellett. Fedezetlen hitel esetében csak a nemteljesítő hitelfelvevővel szembeni általános követelés állna rendelkezésre. A fedezetlen hitelek nagyobb kockázata miatt szigorúbb ütemezést célszerű alkalmazni. Indokolt a biztosítékkal csak részben fedezett kitettség biztosítékkal fedezett részét fedezettnek, a biztosítékkal nem fedezett részét fedezetlennek tekinteni.
- (9) Eltérő ütemezést kell alkalmazni attól függően, hogy a kitettség a kötelezett 90 napot meghaladó késedelme miatt, vagy egyéb okokból nemteljesítő-e. Az első esetben a fedezeti minimumkövetelménynek nagyobbak kell lennie, mivel a kötelezett hosszú ideje nem teljesített kifizetést az intézmény felé. A második esetben nincs szükség teljes fedezeti követelményre, mivel történik még valamennyi visszafizetés, vagy nagyobb a visszafizetés valószínűsége.
- (10) Ha egy kitettséget nem abból az okból sorolnak be nemteljesítőként, hogy 90 napon túl késedelmes, majd később 90 napon túl késedelmessé válik, akkor célszerű, hogy a 90 napon túl késedelmes nemteljesítő kitettségekre alkalmazandó szigorúbb ütemezés vonatkozzon rá. Az új ütemezés nem lehet visszamenőleges hatályú, és attól a naptól kell alkalmazni, amikor a kitettség 90 napon túl késedelmessé válik. Az alkalmazandó tényezőnek azonban annak kell lennie, amely alkalmazandó lett volna akkor, ha a kitettség a kezdetektől azért kapott volna nemteljesítő besorolást, mert 90 napon túl késedelmes volt.
- (11) Annak biztosítása érdekében, hogy az intézmények a nemteljesítő kitettségeik hitelkockázati fedezeti értékelésekor prudens megközelítést kövessenek, az EBH-nak mérlegelnie kell, hogy van-e igény közös módszertanra, és szükség esetén ki kell dolgoznia azt, különös tekintettel a behajthatósággal és a végrehajthatósággal kapcsolatos feltételezésekre, és esetleg foglaljon bele az újraértékelés ütemezésére vonatkozó minimumkövetelményeket.
- (12) Ezen új prudenciális óvintézkedésre való zökkenőmentes átállás megkönnyítése érdekében indokolt, hogy az új szabályok ne legyenek alkalmazandók a 2018. március 14. előtt keletkeztetett kitettségekre. A Bizottság több alkalommal közzétette a nemteljesítő kitettségekre vonatkozó prudenciális óvintézkedés bevezetésére irányuló szándékát. A jogalkotási javaslat időpontjában az intézmények és más érdekelttek számára kellően világos kell legyen, hogy a Bizottság által előírányzott prudenciális óvintézkedés hogyan alkalmazandó.
- (13) Az 575/2013/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 575/2013/EU rendelet módosításai

- (1) A 36. cikk a következő m) ponttal egészül ki:
„m) a nemteljesítő kitettségek elégtelen fedezetének alkalmazandó összege.”;
- (2) A szöveg a következő 47a., 47b. és 47c. cikkel egészül ki:

„47a. cikk

Nemteljesítő kitettségek

- (1) A 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában a „kitettség” magában foglalja a következő tételek bármelyikét, feltéve, hogy azok nem szerepelnek az intézmény kereskedési könyvében:
- a) hitelviszonyt megtestesítő instrumentum, többek között hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, hitel, előleg, készpénzegyenleg valamely központi banknál és bármely egyéb látra szóló betét;
  - b) adott hitelnyújtási elkötelezettség, adott pénzügyi garancia vagy bármely egyéb adott elkötelezettség, tekintet nélkül arra, hogy visszavonható vagy visszavonhatatlan.
- (2) A 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában a hitelviszonyt megtestesítő instrumentum kitettségértéke az esetleges egyedi hitelkockázati kiigazítások, a 34. és 105. cikk szerinti kiegészítő értékelési korrekciók, a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegek vagy a kitettséghez kapcsolódó egyéb szavatolótőke-csökkentések nélkül vett könyv szerinti értéke.
- A 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában egy adott hitelnyújtási elkötelezettség, adott pénzügyi garancia vagy egyéb adott elkötelezettség kitettségértéke a névértéke, amely az intézmény hitelkockázattal szembeni maximális kitettségének felel meg, az esetleges előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet figyelembevétele nélkül. Ezen belül,
- a) az adott pénzügyi garanciák névértéke az a maximális összeg, amelyet a szervezetnek a garancia lehívásakor kellene fizetnie;
  - b) a hitelnyújtási elkötelezettségek névértéke az a le nem hívott hitelösszeg, amelynek nyújtására az intézmény kötelezettséget vállalt.
- A második albekezdésben említett névérték nem veszi figyelembe az esetleges egyedi hitelkockázati kiigazításokat, a 34. és 105. cikk szerinti kiegészítő értékelési korrekciókat, a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegeket vagy a kitettséghez kapcsolódó egyéb szavatolótőke-csökkentéseket.
- (3) A 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában a következő kitettségeket kell nemteljesítőként besorolni:
- a) olyan kitettség, amely tekintetében a 178. cikkel összhangban nemteljesítést tekintenek megtörténtnek;
  - b) az alkalmazandó számviteli szabályozásnak megfelelően értékvesztettnek tekintett kitettség;

- c) a (7) bekezdés szerinti próbaidőszakban lévő kitettség, ha újabb átstrukturálásra kerül sor vagy ha a kitettség 30 napon túl késedelmessé válik;
- d) kitettség kötelezettségvállalás formájában, amelynek lehívásakor vagy egyéb felhasználásakor fennállna annak kockázata, hogy biztosíték érvényesítése nélkül nem kerül teljes egészében visszafizetésre;
- e) kitettség pénzügyi garancia formájában, amelynél fennáll a kockázat, hogy a garantált fél lehívja, ideértve azt, amikor az alapul szolgáló garantált kitettség megfelel a nemteljesítővé minősítés kritériumainak.

Az a) pont alkalmazásában, ha egy intézmény egy kötelezettel szemben olyan mérlegen belüli kitettségekkel rendelkezik, amelyek 90 napon túl késedelmesek és amelyek az adott kötelezettel szembeni összes, mérlegen belüli kitettség több mint 20 %-át teszik ki, akkor az adott kötelezettel szembeni összes, mérlegen belüli és mérlegen kívüli kitettséget 90 napon túl késedelmesnek kell tekinteni.

- (4) Az átstrukturálással nem érintett kitettségek 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában nemteljesítőként való besorolását meg kell szüntetni, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
  - a) a kitettség teljesíti az alkalmazandó számviteli szabályokkal összhangban értékvesztésként való besorolás és a 178. cikkel összhangban nemteljesítőként való besorolás megszüntetése céljából az intézmény által alkalmazott kilépési kritériumokat;
  - b) a kötelezett helyzete olyan mértékben javult, hogy az intézmény meggyőződése szerint valószínű a teljes és időben történő visszafizetés;
  - c) a kötelezettnek nincs 90 napot meghaladó fizetési késedelme.
- (5) A nemteljesítő kitettségnek az alkalmazandó számviteli szabályok szerint értékesítésre tartott befektetett eszközként való besorolása nem szünteti meg nemteljesítő kitettségként való besorolását a 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában.
- (6) Az átstrukturálással érintett nemteljesítő kitettségek 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában nemteljesítőként való besorolását meg kell szüntetni, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
  - a) a kitettségek már nincsenek olyan helyzetben, ami a (3) bekezdés értelmében nemteljesítőként való besorolásukhoz vezetne;
  - b) legalább egy év telt el az átstrukturálás jóváhagyásának időpontja és a kitettségek nemteljesítőként való besorolásának időpontja közül a későbbitől számítva;
  - c) az átstrukturálást követően nincs késedelmes összeg, vagy az intézmény a kötelezett pénzügyi helyzetének elemzése alapján meggyőződött a kitettség teljes egészében és időben történő visszafizetésének valószínűségéről.

A c) pont alkalmazásában a teljes egészében és időben történő visszafizetés akkor tekinthető valószínűnek, ha a kötelezett rendszeres és időben történő kifizetéseket teljesített a következők valamelyikének megfelelő összegben:

- i. az átstrukturálás jóváhagyása előtt késedelmes összeg, ha volt késedelmes összeg;

- ii. a jóváhagyott átstrukturálás keretében leírt összeg, ha nem volt késedelmes összeg.
- (7) Ha egy nemteljesítő kitettség nemteljesítőként való besorolása a (6) bekezdés szerint megszűnik, az ilyen kitettség próbaidőszakba kerül, amíg a következő feltételek mindegyike teljesül:
- a) legalább két év eltelt az átstrukturált kitettség teljesítőként való átsorolásának időpontja óta;
  - b) a kitettség próbaidőszakának legalább felében rendszeres és időben történő fizetésekre került sor, ami összességében a tőkeösszeg vagy a kamat jelentős összegének kifizetését eredményezte;
  - c) a kötelezettel szembeni egyetlen kitettség sincs 30 napot meghaladó késedelemben.

47b. cikk

Átstrukturálási intézkedések

- (1) A 47a. cikk alkalmazásában az „átstrukturálási intézkedés” magában foglalja az intézmény által az olyan kötelezettnek tett engedményt, akinek pénzügyi helyzete romlik vagy valószínűleg romlani fog. Az engedmény veszteséget eredményezhet a hitelező számára, és a következő intézkedések valamelyike értendő alatta:
- a) egy adóssághitelezvény feltételeinek módosítása, amennyiben az ilyen módosításra nem került volna sor, ha a kötelezett pénzügyi helyzete nem romlott volna;
  - b) egy adóssághitelezvény teljes vagy részleges refinanszírozása, amennyiben az ilyen refinanszírozásra nem került volna sor, ha a kötelezett pénzügyi helyzete nem romlott volna.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában legalább a következő helyzeteket kell átstrukturálási intézkedésnek tekinteni:
- a) a kötelezett számára a korábbi szerződési feltételeknél kedvezőbb új szerződési feltételek;
  - b) az adott időpontban a hasonló kockázati profillal rendelkező kötelezetteknek az intézmény által kínált szerződési feltételeknél a kötelezett számára kedvezőbb új szerződési feltételek;
  - c) az eredeti szerződési feltételek szerinti kitettség a szerződési feltételek módosítását megelőzően nemteljesítőként volt besorolva, vagy a szerződési feltételek módosításának hiányában nemteljesítőként lett volna besorolva;
  - d) az intézkedés az adóssághitelezvény teljes vagy részleges elengedését eredményezi;
  - e) az intézmény jóváhagyja olyan záradékok alkalmazását, amelyek lehetővé teszik a kötelezett számára a szerződési feltételek módosítását, és a kitettség az említett záradékok alkalmazása előtt nemteljesítőként volt besorolva, vagy a záradékok alkalmazásának elmaradása esetén nemteljesítőként lett volna besorolva;
  - f) a hitelnyújtás időpontjában vagy ahhoz közeli időpontban a kötelezett tőke- vagy kamattörlesztést teljesített egy, az ugyanazon intézménynél fennálló

másik olyan adósságkötelezvény tekintetében, amelyet nemteljesítő kitétségeként soroltak be, vagy a törlesztés hiányában nemteljesítőként soroltak volna be;

- g) a szerződési feltételek módosítása biztosíték birtokba vételével teljesített visszafizetéssel jár, ha a módosítás engedménynek minősül.
- (3) Az (1) bekezdés alkalmazásában a következő körülmények jelzik, hogy átstrukturálási intézkedés elfogadására kerülhetett sor:
- a) az eredeti szerződés a módosítását megelőző három hónap során legalább egyszer 30 napot meghaladó késedelemben volt, vagy módosítás hiányában 30 napot meghaladó késedelemben lenne;
- b) a hitelmegállapodás időpontjában vagy ahhoz közeli időpontban a kötelezett tőke- vagy kamattörlesztést teljesített egy, az ugyanazon intézménynél fennálló másik olyan adósságkötelezvény tekintetében, amely az új hitelnyújtást megelőző három hónap során legalább egyszer 30 napot meghaladó késedelemben volt;
- c) az intézmény jóváhagyja olyan záradékok alkalmazását, amelyek lehetővé teszik a kötelezett számára a szerződési feltételek módosítását, és a kitétség 30 napon túl késedelmes, vagy az említett záradékok alkalmazásának elmaradása esetén 30 napon túl késedelmes lenne.
- (4) E cikk alkalmazásában a kötelezett pénzügyi helyzetének romlását a kötelezett szintjén kell értékelni, figyelembe véve a kötelezett csoportjához tartozó, a csoport számviteli konszolidációjának hatókörén belüli minden jogi személyt, és a csoport felett ellenőrzést gyakorló természetes személyeket.

47c. cikk

Nemteljesítő kitétségekhez kapcsolódó levonás

- (1) A 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában az intézmények úgy határozzák meg az elsődleges alapvető tőkeelemekből levonandó, a nemteljesítő kitétségek elégtelen fedezetének alkalmazandó összegét, hogy a b) pontban meghatározott összeget kivonják az a) pontban meghatározott összegből:
- a) az alábbiak összege:
- i. az egyes nemteljesítő kitétségek fedezetlen része, ha van ilyen, szorozva a (2) bekezdésben említett alkalmazandó tényezővel;
- ii. az egyes nemteljesítő kitétségek fedezett része, ha van ilyen, szorozva a (3) bekezdésben említett alkalmazandó tényezővel;
- b) a következő elemek összege, feltéve, hogy egy adott nemteljesítő kitétséghez kapcsolódnak:
- i. egyedi hitelkockázati kiigazítások;
- ii. a 34. és a 105. cikk szerinti kiegészítő értékelési korrekciók;
- iii. egyéb szavatolótőke-csökkentések;
- iv. a kockázattal súlyozott kitétségértéket belső minősítésen alapuló módszerrel számító intézmények esetében a 36. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerint levont, nemteljesítő kitétségekhez kapcsolódó összegek abszolút értéke, ahol az egyes nemteljesítő kitétségeknek tulajdonítható

abszolút értéket úgy kell meghatározni, hogy a 36. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerint levont összegeket meg kell szorozni a nemteljesítő kitétségre vonatkozó várható veszteségértéknek a nemteljesítő vagy adott esetben teljesítő kitétségekre vonatkozó teljes várható veszteségértékhez való hozzájárulásával.

A nemteljesítő kitétség fedezett része az ilyen kitétség azon része, amelyet előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet fedez, a II. cím 3. és 4. fejezetével összhangban.

A nemteljesítő kitétség fedezetlen része a 47a. cikk (1) bekezdésében említett kitétségérték és a kitétség fedezett része (ha van ilyen) közötti esetleges különbségnek felel meg.

- (2) Az (1) bekezdés a) pontja i. alpontjának alkalmazásában a következő tényezők alkalmazandók:
- a) 0,35 a nemteljesítő kitétség fedezetlen részére, amelyet a nemteljesítőként való besorolását követő egy év és két év közötti időszakban kell alkalmazni, ha a kötelezett 90 napon túl késedelmes;
  - b) 0,28 a nemteljesítő kitétség fedezetlen részére, amelyet a nemteljesítőként való besorolását követő egy év és két év közötti időszakban kell alkalmazni, ha a kötelezett késedelme nem haladja meg a 90 napot;
  - c) 1 a nemteljesítő kitétség fedezetlen részére, amelyet a nemteljesítőként való besorolását követő második év első napjától kell alkalmazni, ha a kötelezett 90 napon túl késedelmes;
  - d) 0,8 a nemteljesítő kitétség fedezetlen részére, amelyet a nemteljesítőként való besorolását követő második év első napjától kell alkalmazni, ha a kötelezett késedelme nem haladja meg a 90 napot.
- (3) Az (1) bekezdés a) pontja ii. alpontjának alkalmazásában a következő tényezők alkalmazandók:
- a) 0,05 a nemteljesítő kitétség fedezett részére, amelyet a nemteljesítőként való besorolását követő egy év és két év közötti időszakban kell alkalmazni, ha a kötelezett 90 napon túl késedelmes;
  - b) 0,04 a nemteljesítő kitétség fedezett részére, amelyet a nemteljesítőként való besorolását követő egy év és két év közötti időszakban kell alkalmazni, ha a kötelezett késedelme nem haladja meg a 90 napot;
  - c) 0,1 a nemteljesítő kitétség fedezett részére, amelyet a nemteljesítőként való besorolását követő két év és három év közötti időszakban kell alkalmazni, ha a kötelezett 90 napon túl késedelmes;
  - d) 0,08 a nemteljesítő kitétség fedezett részére, amelyet a nemteljesítőként való besorolását követő két év és három év közötti időszakban kell alkalmazni, ha a kötelezett késedelme nem haladja meg a 90 napot;
  - e) 0,175 a nemteljesítő kitétség fedezett részére, amelyet a nemteljesítőként való besorolását követő három év és négy év közötti időszakban kell alkalmazni, ha a kötelezett 90 napon túl késedelmes;

- f) 0,14 a nemteljesítő kitettség fedezett részére, amelyet a nemteljesítőként való besorolását követő három év és négy év közötti időszakban kell alkalmazni, ha a kötelezett késedelme nem haladja meg a 90 napot;
  - g) 0,275 a nemteljesítő kitettség fedezett részére, amelyet a nemteljesítőként való besorolását követő négy év és öt év közötti időszakban kell alkalmazni, ha a kötelezett 90 napon túl késedelmes;
  - h) 0,22 a nemteljesítő kitettség fedezett részére, amelyet a nemteljesítőként való besorolását követő négy év és öt év közötti időszakban kell alkalmazni, ha a kötelezett késedelme nem haladja meg a 90 napot;
  - i) 0,4 a nemteljesítő kitettség fedezett részére, amelyet a nemteljesítőként való besorolását követő öt év és hat év közötti időszakban kell alkalmazni, ha a kötelezett 90 napon túl késedelmes;
  - j) 0,32 a nemteljesítő kitettség fedezett részére, amelyet a nemteljesítőként való besorolását követő öt év és hat év közötti időszakban kell alkalmazni, ha a kötelezett késedelme nem haladja meg a 90 napot;
  - k) 0,55 a nemteljesítő kitettség fedezett részére, amelyet a nemteljesítőként való besorolását követő hat év és hét év közötti időszakban kell alkalmazni, ha a kötelezett 90 napon túl késedelmes;
  - l) 0,44 a nemteljesítő kitettség fedezett részére, amelyet a nemteljesítőként való besorolását követő hat év és hét év közötti időszakban kell alkalmazni, ha a kötelezett késedelme nem haladja meg a 90 napot;
  - m) 0,75 a nemteljesítő kitettség fedezett részére, amelyet a nemteljesítőként való besorolását követő hét év és nyolc év közötti időszakban kell alkalmazni, ha a kötelezett 90 napon túl késedelmes;
  - n) 0,6 a nemteljesítő kitettség fedezett részére, amelyet a nemteljesítőként való besorolását követő hét év és nyolc év közötti időszakban kell alkalmazni, ha a kötelezett késedelme nem haladja meg a 90 napot;
  - o) 1 a nemteljesítő kitettség fedezett részére, amelyet a nemteljesítőként való besorolását követő nyolcadik év első napjától kell alkalmazni, ha a kötelezett 90 napon túl késedelmes;
  - p) 0,8 a nemteljesítő kitettség fedezett részére, amelyet a nemteljesítőként való besorolását követő nyolcadik év első napjától kell alkalmazni, ha a kötelezett késedelme nem haladja meg a 90 napot.
- (4) A kitettség fedezett vagy fedezetlen részére alkalmazandó, a (2) és (3) bekezdésben említett tényező meghatározása céljából a következő szabályok alkalmazandók:
- a) az olyan kitettséget, amelyet nem abból az okból sorolnak be nemteljesítőként, hogy 90 napon túl késedelmes, majd később 90 napon túl késedelmessé válik, attól a naptól kezdve, amelyen 90 napon túl késedelmessé válik, úgy kell kezelni, mintha a nemteljesítőként való besorolásának időpontjában 90 napon túl késedelmes lett volna;
  - b) a 90 napot meghaladó késedelem miatt nemteljesítőként besorolt kitettséget ilyenként kell kezelni, amíg a nemteljesítőként való besorolása meg nem szűnik a 47a. cikk (4) és (6) bekezdésével összhangban, tekintet nélkül a késedelmes összegek kötelezett általi visszafizetésére;

- c) a 90 napot meghaladó késedelme miatt nemteljesítőként besorolt kitettséget, amely később átstrukturálásra kerül, továbbra is 90 napon túl késedelmesként kell kezelni;
- d) azt, hogy egy kitettség 90 napon túl késedelmes-e, a 178. cikknek megfelelően kell meghatározni.
- (5) Az EBH értékeli a fedezett nemteljesítő kitettségek értékeléséhez alkalmazott gyakorlatok körét, és iránymutatást dolgozhat ki egy közös módszertan meghatározására, beleértve az újraértékelés ütemezésére vonatkozó lehetséges minimumkövetelményeket, és az előre rendelkezésre bocsátott és előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet elismerhető formáinak prudenciális értékelésére vonatkozó eseti módszereket, különös tekintettel a nemteljesítő kitettségek behajthatóságával és végrehajthatóságával kapcsolatos feltételezésekre.
- Az említett iránymutatást az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően kell kiadni.”;
- (3) A 111. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:
- „(1) Egy eszköztétel kitettségértéke az eszköztételnek az egyedi hitelkockázati kiigazítások, valamint a 34. cikkel és a 105. cikkel összhangban elvégzett kiegészítő értékelési korrekciók, a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegek és az eszköztételhez kapcsolódó egyéb szavatolótoke-csökkentések alkalmazásával módosított könyv szerinti értéke. Az I. mellékletben szereplő mérlegen kívüli tételek esetében a kitettségértéket az egyedi hitelkockázati kiigazításokkal és a 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának megfelelően levont összegekkel csökkentett névértékből kiindulva a következő százalékok figyelembevételével kell kiszámítani:”
- (4) A 127. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
- „(1) Az olyan tételek fedezetlen részeihez, amelyek esetében a 178. cikk szerinti nemteljesítés következett be, illetve lakossággal szembeni kitettségek esetében bármilyen olyan hitelkeret fedezetlen részeihez, amelyek tekintetében a 178. cikk szerinti nemteljesítés következett be, a következő kockázati súlyokat kell rendelni:
- a) 150 %, ha az egyedi hitelkockázati kiigazítások és a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontja szerint levont összegek együttes összege az egyedi hitelkockázati kiigazítások és a levonások alkalmazása előtti kitettségérték fedezetlen részének 20 %-ánál kisebb;
- b) 100 %, ha az egyedi hitelkockázati kiigazítások és a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontja szerint levont összegek együttes összege az egyedi hitelkockázati kiigazítások és a levonások alkalmazása előtti kitettségérték fedezetlen részének 20 %-ánál nem kisebb.”;
- (5) A 159. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„159. cikk

A várható veszteségértékek kezelése

Az intézmények a 158. cikk (5), (6) és (10) bekezdése szerint kiszámított várható veszteségértékeket kötelesek levonni az ezen kitettségekkel kapcsolatos általános és egyedi hitelkockázati kiigazítások, valamint az ezen kitettségekkel kapcsolatos, a 34. és a 110. cikk szerinti kiegészítő értékelési korrekciók és egyéb szavatolótoke-csökkentések összegéből, a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontja szerint elvégzett levonások kivételével. A 166. cikk (1)

bekezdése szerint nemteljesítőként megvásárolt, mérlegen belüli kitettségekre kapott kedvezményeket az egyedi hitelkockázati kiigazításokkal azonos módon kell kezelni. Nemeteljesítő kitettségekre vonatkozó egyedi hitelkockázati kiigazítások nem használhatók egyéb kitettségek várható veszteségértékének fedezésére. Az értékpapírosított kitettségek várható veszteségértékei, illetve az ezekhez a kitettségekhez kapcsolódó általános és egyedi hitelkockázati kiigazítások nem szerepelhetnek az itt meghatározott számításban.”;

(6) A 178. cikk (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) az ügyfeleknek az intézménnyel, anyavállalattal vagy bármely leányvállalatával szembeni jelentős hitelkötelezettsége 90 napon túl késedelmes. Az illetékes hatóságok a lakossággal szembeni kitettségi osztályba tartozó, lakóingatlanl vagy kkv kereskedelmi ingatlanával biztosított kitettségek esetében, valamint a közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek esetében a 90 napos időtartamot 180 nappal helyettesíthetik. A 180 napos időtartam a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontja vagy a 127. cikk esetében nem alkalmazandó.”,

(7) A szöveg a következő 469a. cikkel egészül ki:

„469a. cikk

Eltérés az elsődleges alapvető tőkeelemekből történő levonásoktól nemteljesítő kitettségek esetében

A 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjától eltérve, az intézmények nem vonják le az elsődleges alapvető tőkeelemekből a nemteljesítő kitettségek elégtelen fedezetének alkalmazandó összegét, ha a kitettség 2018. március 14. előtt keletkezett.

Ha egy 2018. március 14. előtt keletkezett kitettség feltételeit az intézmény úgy módosítja, hogy azáltal növeli az intézmény kötelezettel szembeni kitettségét, akkor azt a kitettséget úgy kell tekinteni, mintha azon a napon keletkezett volna, amikortól a módosítás alkalmazandó, és a továbbiakban már nem tartozik az első albekezdésben előírt eltérés hatálya alá.”.

2. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök